

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie nr 11 dotyczące zniesienia dyskryminacji w stawkach i warunkach transportu, w związku z wykonaniem art. 79 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą oraz rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie higieny środków spożywczych

(COM(2007) 90 wersja ostateczna — 2007/0037 (COD))

(2007/C 175/09)

Dnia 11 maja 2007 r., Rada, działając na podstawie art. 95 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Prezydium Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego powierzyło przygotowanie opinii w tej sprawie Sekcji Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji.

Ze względu na pilny charakter prac, na 436. sesji plenarnej w dniach 30-31 maja 2007 r. (posiedzenie z dnia 30 maja) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wyznaczył Panagiotisa GKOFASA na sprawozdawcę generalnego oraz przyjął jednogłośnie następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Wniosek przekazany EKES-owi dotyczy zmiany dwóch rozporządzeń: rozporządzenia nr 11 dotyczącego zniesienia dyskryminacji w stawkach i warunkach transportu, w związku z wykonaniem art. 79 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, oraz rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie higieny środków spożywczych.

1.2 Biorąc pod uwagę politykę wspólnotową dążącą do lepszego stanowienia prawa, EKES uważa za szczególnie istotne i konieczne zmniejszenie związanych z istniejącym prawodawstwem obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw, gdyż jest to podstawowy element na drodze do poprawy ich konkurencyjności i do osiągania celów lizbońskich. Komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów: „Strategiczny przegląd procesu lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej” oraz komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów: „Program działań na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych w Unii Europejskiej” bez wątpienia przyczyniają się do realizacji tych zamierzeń.

1.3 Pierwsza zmiana dotyczy rozporządzenia nr 11. Rozporządzenie to zostało przyjęte bardzo dawno i dotyczy zniesienia dyskryminacji w stawkach i warunkach transportu, w związku z wykonaniem art. 79 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą. EKES popiera zniesienie obowiązku informowania o wyznaczonej trasie, odległościach, opłatach i innych warunkach transportu oraz zezwolenie na używanie listów przewozowych dla dostarczania informacji wynikających z pozostałych wymogów dotyczących obecnego dokumentu przewozowego, gdyż pozwala to na zmniejszenie niepotrzebnych obciążeń administracyjnych z zachowaniem stałej i odpowiedniej dostępności najważniejszych informacji.

1.4 W związku z tym EKES popiera zmianę rozporządzenia nr 11, a szczególnie skreślenie art. 5, oraz zmianę polegającą na

skreśleniu tiret piątego i szóstego w art. 6 ust. 1. EKES popiera także zmianę mającą na celu skreślenie trzeciego zdania w art. 6 ust. 2 oraz nadanie ust. 3 tegoż artykułu następującego brzmienia: „Jeżeli istniejące dokumenty takie jak listy przewozowe lub jakiegokolwiek inne dokumenty przewozowe zawierają wszystkie informacje określone w ust. 1 i w połączeniu z systemem rachunkowości przewoźnika umożliwiają przeprowadzenie pełnej kontroli stawek i warunków transportowych, w taki sposób, że formy dyskryminacji określone w art. 75 ust. 1 traktatu mogą zostać zniesione lub można ich uniknąć, przewoźnicy nie są zobowiązani do przedstawiania nowych dokumentów”.

1.5 EKES popiera proponowaną zmianę rozporządzenia nr 852/2004 mającą na celu zwolnienie niektórych przedsiębiorstw z wymogów określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 przy założeniu, że muszą one spełniać wszystkie inne wymogi ustanowione w tym rozporządzeniu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 wszystkie przedsiębiorstwa, a w szczególności małe przedsiębiorstwa sprzedające żywność bezpośrednio konsumentowi końcowemu, np. piekarnie, masarnie, sklepy spożywcze, stowiska handlowe, restauracje i bary, czyli takie, które mogą być sklasyfikowane jako mikroprzedsiębiorstwa w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącego definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw spożywczych, ustanawiają, wdrażają i utrzymują stałe procedury opierające się na zasadach analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP).

1.6 EKES uważa jednak, że zwolnienie, z którego korzystają wymienione wyżej przedsiębiorstwa sprzedające żywność bezpośrednio konsumentowi końcowemu, czyli piekarnie, masarnie, sklepy spożywcze, restauracje i bary, powinno zostać rozciągnięte na małe przedsiębiorstwa w rozumieniu zalecenia 2003/361/WE z 6 maja 2003 r. dotyczącego definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw spożywczych.

1.7 W przypadku zmiany art. 5 rozporządzenia nr 852 konieczne będzie przyjęcie dwóch parametrów, uwzględniając również małe przedsiębiorstwa (kategoria, której definicja oczywiście zakłada personel do 50 osób, czyli zbyt liczny, by możliwe było zwolnienie z procedur HACCP) lub, jeśli włączymy je w ramy rozporządzenia, tworząc szczególne przepisy i ograniczenia dla przedsiębiorstw sprzedających żywność.

1.8 Pierwszym parametrem mogłoby być zobowiązanie do ścisłego przestrzegania zasad higieny i szczegółowych wymogów w zakresie higieny wymienionych w art. 4 rozporządzenia nr 852/2004 oraz szkolenie personelu — te dwa elementy są wystarczające, by zapewnić higienę produkowanych środków spożywczych i ułatwić przedsiębiorstwom zadanie sprostania wymogom prawnym.

1.9 Ponadto, w trosce o wspomniane zwolnienie małych przedsiębiorstw sprzedających żywność — oczywiście tych, które z definicji liczą mniej niż 50 pracowników — drugi, dodatkowy parametr mógłby polegać na tym, że w tych szczególnych przedsiębiorstwach liczba osób zajmujących się przygotowaniem produktów (kuchnia) nie przekroczy 10 na danej zmianie. Przedsiębiorstwo będzie zobowiązane do uprzedniego umieszczenia na tablicy nazwisk osób przygotowujących produkty.

1.10 Wprowadzając powyższe rozróżnienie i jednocześnie jaśniejszy system pojęć przestrzegamy litery zalecenia 2003/361/WE, określając jednocześnie, w szczególnym przypadku przedsiębiorstw sprzedających żywność, takich jak piekarnie, masarnie, sklepy spożywcze, restauracje i bary, ograniczenia co do produkcji i osób pracujących na danej zmianie w sposób umożliwiający poszanowanie warunków niezbędnych dla ochrony i zachowania zdrowia publicznego.

2. Wstęp

2.1 Komisja zwróciła się do EKES-u o wydanie opinii w sprawie dwóch rozporządzeń: rozporządzenia nr 11 dotyczącego zniesienia dyskryminacji w stawkach i warunkach transportu, w związku z wykonaniem art. 79 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, oraz rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie higieny środków spożywczych.

2.2 Jeśli chodzi o rozporządzenie nr 11 dotyczące zniesienia dyskryminacji w stawkach i warunkach transportu, w związku z wykonaniem art. 79 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, wniosek mówi o możliwości zniesienia przestarzałych wymogów i zmiany niektórych innych zobowiązań w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw. Konkretnie, w art. 5 nałożono na przedsiębiorstwa transportowe (a także na rządy państw członkowskich) wymóg dostarczenia informacji na temat opłat transportowych, stawek i warunków przed dniem 1 lipca 1961 r. W art. 6 ust. 1 rozporządzenia wskazano wymóg związany z dokumentem przewozowym zawierającym szereg informacji na temat wysyłającego, rodzaju przewożonych towarów, miejsca pochodzenia i przeznaczenia towarów oraz wyznaczonej trasy lub odległości do przejechania, włącznie z punktami granicznymi, w stosow-

nych przypadkach. Z uwagi na to, że ostatnie informacje nie są już konieczne, aby osiągnąć cele rozporządzenia, mogą one zostać usunięte. W trzecim zdaniu art. 6 ust. 2 omawianego rozporządzenia wskazano wymóg, zgodnie z którym przewoźnik powinien zachować kopię dokumentów określających opłaty transportowe oraz wszelkie inne koszty i ewentualne obniżki lub inne czynniki. Zdanie to może zostać skreślone, ponieważ obecnie informacje te są dostępne w systemie rachunkowości. Art. 6 ust. 3 powinien zawierać wyraźne odniesienie do listów przewozowych, które są powszechnie znane i często wykorzystywane w sektorze transportu drogowego. Takie odniesienie poprawi pewność prawną przedsiębiorstw transportowych, ponieważ wyjaśnia ono, że wymienione listy przewozowe, jeżeli zawierają wszystkie informacje wskazane w art. 6 ust. 1, są wystarczające.

2.3 Kolejne „przyspieszone działanie” odnosi się do rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie higieny środków spożywczych. Jego celem jest zwolnienie z wymogu ustanowienia, wdrożenia i utrzymywania stałych procedur opierających się na zasadach analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP) małych przedsiębiorstw spożywczych zdolnych do kontrolowania higieny żywności poprzez wdrożenie innych wymogów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004. Zwolnienie to ma zastosowanie do mikroprzedsiębiorstw, które przede wszystkim sprzedają żywność bezpośrednio konsumentowi końcowemu.

3. Uwagi ogólne

3.1 EKES popiera zmianę rozporządzenia nr 11 dotyczącego zniesienia dyskryminacji w stawkach i warunkach transportu, w związku z wykonaniem art. 79 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą. Zmiana ta ma polegać na ewentualnym zniesieniu przestarzałych wymogów i zmianie niektórych innych wymogów w celu ograniczenia do minimum obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw.

3.2 Zdaniem EKES-u, przy zmianie rozporządzenia (WE) nr 852/2004 należy uwzględnić również małe przedsiębiorstwa w rozumieniu zalecenia 2003/61/WE z 6 maja 2003 r. Jak wykazała praktyka, w przypadku tych przedsiębiorstw konieczne jest zachowanie pewnego stopnia elastyczności.

3.3 Trzeba uznać, że — tak jak w przypadku mikroprzedsiębiorstw — również w niektórych małych przedsiębiorstwach niemożliwe jest określenie kryteriów HACCP. Można jedynie określić krytyczne punkty kontroli (CCP), ponieważ przechowywanie dokumentów jest trudne i przesadnie zwiększa obciążenie tych przedsiębiorstw.

3.4 W rozumieniu zalecenia 2003/361/WE mikroprzedsiębiorstwa to przedsiębiorstwa, w których ogólna liczba pracowników jest niższa niż 10 i których obroty nie przekraczają 2 mln euro. Taka klasyfikacja mogłaby być poprawna, jeśli chodzi o liczbę pracowników przedsiębiorstw w niektórych państwach członkowskich. Niemniej obroty w wysokości 2 mln euro są, zachowując proporcje, przesadne w stosunku do odpowiedniej liczby pracowników, w odniesieniu do tych państw członkowskich.

3.5 W klasyfikacji przedsiębiorstw zawartej w zaleceniu 2003/361/WE nie rozróżnia się przedsiębiorstw sprzedających żywność i przedsiębiorstw handlowych, przynajmniej w odniesieniu do liczby zatrudnionych; w istocie, szczególnie w przypadku przedsiębiorstw handlowych dodane zostało kryterium 2 mln euro, gdyż przedsiębiorstwo handlowe złożone tylko z 3 osób może przekroczyć 1,5 mln euro obrotów, przynajmniej w niektórych państwach członkowskich. Niemożliwość przyjęcia tej definicji została skorygowana tylko w przypadku pewnego typu przedsiębiorstw. W związku z tym logiczne jest, by przynajmniej w niniejszej opinii nie stwierdzać, iż przedsiębiorstwa sprzedające żywność w poszczególnych państwach członkowskich są mikropodsiębiorstwami tylko i wyłącznie wtedy, gdy liczą mniej niż 10 pracowników, a ich obroty nie przekraczają 2 mln euro. W niektórych państwach członkowskich w przedsiębiorstwach sprzedających żywność pracują 2 zmiany, tak więc liczba personelu przekracza 10 osób, podczas gdy, rzecz jasna, obroty są dużo niższe niż 500 000 euro.

4. Uwagi szczegółowe

4.1 Zdaniem EKES-u, odniesienie omawianego tekstu do zalecenia 2003/361/WE w celu klasyfikacji przedsiębiorstw, szczególnie w przypadku stosowania HACCP, powinno być stosowane według zupełnie innego podejścia.

4.2 W przypadku zmiany art. 5 rozporządzenia nr 852 konieczne będzie przyjęcie dwóch parametrów, uwzględniając również małe przedsiębiorstwa (kategoria, której definicja oczywiście zakłada personel do 50 osób, czyli zbyt liczny, by możliwe było zwolnienie z procedur HACCP) lub — jeśli włączymy je w ramy rozporządzenia — tworząc szczególne przepisy i ograniczenia dla przedsiębiorstw sprzedających żywność.

4.3 Pierwszym parametrem mogłoby być zobowiązanie do ścisłego przestrzegania zasad higieny i szczegółowych wymogów w zakresie higieny wymienionych w art. 4 rozporządzenia nr 852/2004 oraz szkolenie personelu — te dwa elementy są wystarczające, by zapewnić higienę produkowanych środków spożywczych i ułatwić przedsiębiorstwom zadanie sprostania wymogom prawnym.

4.4 Ponadto w trosce o zwolnienie małych przedsiębiorstw sprzedających żywność (oczywiście tych, które z definicji liczą

mniej niż 50 pracowników) drugi, dodatkowy parametr mógłby polegać na tym, że w tych szczególnych przedsiębiorstwach, takich jak piekarnie, masarnie, sklepy spożywcze, stanowiska handlowe, restauracje i bary, liczba osób zajmujących się przygotowaniem produktów (kuchnia) nie przekroczy 10 na danej zmianie. Przedsiębiorstwo będzie zobowiązane do uprzedniego umieszczenia na tablicy nazwisk osób przygotowujących produkty.

4.5 Wprowadzając powyższe rozróżnienie i jednocześnie jaśniejszy system pojęć, przestrzegamy litery zalecenia 2003/361/WE, określając jednocześnie, w przypadku przedsiębiorstw sprzedających żywność, ograniczenia co do produkcji i osób pracujących na danej zmianie w sposób umożliwiający poszanowanie warunków niezbędnych dla ochrony i zachowania zdrowia publicznego.

4.6 W szczególności EKES uważa, że w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 należy dodać następujące zdanie:

4.6.1 „Bez uszczerbku dla innych wymogów zawartych w rozporządzeniu, ust. 1 może zostać zmieniony tak, by małe przedsiębiorstwa sprzedające żywność, piekarnie, masarnie, sklepy spożywcze, stanowiska handlowe, restauracje i bary, w rozumieniu zalecenia objaśniającego nr 2003/361/WE, zostały również uwzględnione w ramach zwolnienia ze stosowania HACCP, pod warunkiem ścisłego przestrzegania zasad higieny i szczegółowych wymogów w zakresie higieny wymienionych w art. 4 rozporządzenia nr 852/2004 oraz szkolenia personelu; elementy te są wystarczające, by zapewnić higienę produkowanych środków spożywczych i ułatwić przedsiębiorstwom zadanie sprostania wymogom prawnym. Podstawową zasadą, której należy przestrzegać jest zachowanie zdrowia publicznego”.

4.6.2 „Ponadto w trosce o zwolnienie małych przedsiębiorstw sprzedających żywność, piekarni, masarni, sklepów spożywczych, stanowisk handlowych, restauracji i barów — oczywiście tych, które z definicji liczą mniej niż 50 pracowników — należy zastosować następujący dodatkowy parametr: w tych szczególnych przedsiębiorstwach liczba osób zajmujących się przygotowaniem produktów (kuchnia) nie może przekroczyć 10 na danej zmianie”.

Bruksela, 30 maja 2007 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Dimitris DIMITRIADIS